

מאורות אל העבר

כא כסלו תשפ"א | 19/12/2019

אין לי כוח להיות עייפה (גאולה כהן)

גאולה כהן נולדה (1925) בתל אביב למשפחה שמצד אביה הייתה מעולי תימן, ומצד אמא מוותיקות הקהילה הספרדית בארץ. למדה בתל אביב (וסולקה מסמינר לוינסקי בגלל פעילותה בלח"י), ופעלה כקריינית בתחנת השידור של המחותרת. נתפסה בידי הבריטים, ונכשלה פעמיים בניסיונה לברוח מהכלא. בפעם השלישית, בסיועו של יוסף אבו גוש, ערבי מידידי הלח"י, הצליחה לברוח מכלא הנשים בבית לחם. פעלה שנים ארוכות כעיתונאית וכסופרת ידועה, שזכתה להוקרה חוצת מגזרים ומחנות. נבחרה לכנסת ופעלה בה קרוב לשני עשורים, בעיקר בנושא ההתיישבות והנאמנות לכל חלקי ארץ ישראל, ובפעילות למען יהודי אתיופיה ואסירי ציון מעבר למסך הברזל הרוסי. נודעה כנואמת וכפעילה פוליטית שאתגרה את מדיניות הנסיגות שהובילו כמה ממשלות ישראל. לאחר שתנועת "התחיה" שאותה הקימה לא עברה את אחוז החסימה ב1992, התמסרה לפעילות ספרותית וציבורית, וקיבעה את מעמדו של "בית מורשת אורי צבי גרינברג" בירושלים כמרכז ספרותי והגותי. כלת פרס ישראל למפעל חיים. כותרת הביוגרפיה שכתבה באחרית ימיה הייתה: "אין לי כוח להיות עייפה". נפטרה בכ"א בכסלו תש"ף (19.12.2019)

מאת יעקב סער / לשכת העיתונות הממשלתית, (ויקפדיה)

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il

